

Сон («З глибини»)

Коцюбинський Михайло Михайлович

Снилось мені — чи ж снилося мені? — що в грудях у мене лиш половина серця.

«Де друга?» — мучився я.

А та, що лишилась, билась тривожно у грудях, і в кожному тріпотанні чув я жадливий і владний голос:

«Шукай».

І я шукав.

Широкими світами, потоком життя, між натовпом й тиском мчав я розділене серце, і скрізь ввижалась мені рідная половина.

І радісно розкривались свіжі краї серця, і лилась найкращая кров у другу, здавалось, знайдену половину.

Та я помилявся. Краї не зростались у цілеє серце, а все було дві половини.

Й, скрегочучи з болю зубами, одривав і волік я — не мчав, а волік я скривавлене серце, бо все чув голос:

— Шукай...

І так було довго, і так було завжди...

Та коли врешті настала зима, коли на голову мою впав перший сніг, я знайшов те, чого шукав.

Останнім тріпотанням забилося спустошене серце — й, безсиле, одмовилось розкрити зів'ялі краї до рідної половини.

І тоді — ви розумієте? — тоді підняв я очі догори, до білого снігу, і зором зацькованого звіра благав його: іди... іди... спадай, покрий навіки...

Так снилося мені — чи ж снилося мені?..

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kotsiubynskyi_mykhailo_mykhailovych/son_z_hlybyny